

МАТЕРІАЛИ

**ЧЕТВЕРТОЇ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ**

***Бізнес та умови його розвитку:
національний та міжнародний
дискурси***

Донецьк
2013 р.

**DONETSK NATIONAL UNIVERSITY OF THE ECONOMICS AND TRADE
NAMED AFTER MYKHAYLO TUGAN-BARANOVSKY**

THE ACADEMY OF HOTEL MANAGEMENT AND CATERING INDUSTRY

**INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL
INTERNET-CONFERENCE**

**BUSINESS AND ENVIRONMENT OF ITS
DEVELOPMENT: NATIONAL AND
INTERNATIONAL DISCOURSES**

15-17 May, 2013 Donetsk

CONFERENCE PROCEEDINGS

**Donetsk
2013**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ТУГАН-БАРАНОВСЬКОГО

АКАДЕМІЯ ГОТЕЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ХАРЧУВАННЯ

МАТЕРІАЛИ

IV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

**БІЗНЕС ТА УМОВИ ЙОГО РОЗВИТКУ:
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ
ДИСКУРСИ**

15-17 травня 2013 р., Донецьк

м. Донецьк
2013 р.

Б 56 Бізнес та умови його розвитку: національний та міжнародний дискурси : матер. міжнар. наук.-практ. Інтернет конф., 15-17 травня 2013 р. м. Донецьк / М-во освіти і науки України, Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, Акад. готел. менедж. та харчування ; редкол. : Шубін О.О. (голов. ред.) [та ін.]. – Донецьк : [ДонНУЕТ], 2013. – 259 с.

Видається з 2009 р.

Редакційна колегія:

Шубін О.О., д-р екон. наук (голов. ред);
 Азарян О.М., д-р екон. наук (заст.
 голов. ред.);
 Балабанова Л.В., д-р екон. наук;
 Виноградова О.В., д-р екон. наук;
 Горожанкіна М.Є. д-р екон. наук;
 Фролова Л.В., д-р екон. наук;
 Чернега О.Б., д-р екон. наук;
 Самосьонюк Л.М., канд. екон. наук;
 Горіна Г.О. канд. екон. наук

dr Ewa Mucha-Szajek, prof. WSHiG
 dr Elena Janina

prof., Dr.oec. Maija Šenfelde

Адреса редакційної колегії збірника:
 83050, м. Донецьк, вул. Щорса, 31

ББК 65.290-2

© Донецький національний університет
 економіки і торгівлі імені Михайла
 Туган-Барановського, 2013
 © Академія готельного менеджменту та
 харчування, 2013

THE PECULIARITIES OF BUSINESS NEGOTIATIONS

In the modern world business connections become more complex and running a business as a whole requires cooperation with a plenty of different counterparties including suppliers, customers, banks, brokers, distributors and others. The understanding of the specifics of the business negotiation can be a competitive advantage in modern business environment.

The aim of this thesis is to highlight the main peculiarities of business negotiation and the importance of their effective management.

Effective negotiators never come to the negotiations unprepared, they take time to collect all necessary information and to draft the most important points that should be discussed.

There are a plenty of negotiations strategies but all of them are based on the intersection of the counterparties interests. Therefore, the preparation to the negotiations should be accompanied by analysing not only your strengths and weaknesses but also the ones of the other party. Besides, the determination of the primary goals of the second party is the key to understanding of what you can propose to your counterparty in order to end in the win-win situation for both of you.

As Numprasertchai and Swierczek, the authors of the article "Dimensions of Success in International Business Negotiations: A Comparative Study of Thai and International Business Negotiators", mention "the success of international business relations depends on effective business negotiations" [1].

Prior to entering any formal negotiation, it is important for an individual to think about what he or she wants to achieve from the process. To that end, it makes sense to put on paper specific goals or desirable outcomes.

The next task should be to identify (or try to identify) any potential weaknesses in the opposing party's position.

Conflict and negotiation are aspects of running a business. Business owners face conflict with partners, managers, employees and the general public. Negotiation is often necessary to create an amicable solution for all parties involved in the conflict. Many small or home-based businesses avoid internal conflict and negotiation because owners are primarily responsible for completing business functions. However, external conflict and negotiation occur for most companies in the business environment [1].

In general, it should be said that the psychological factors play the vital role in any negotiation. Keeping calm, avoiding confrontation, always aiming to reach a consensus are all the determinants of the success in the negotiations.

The following contract negotiation objectives can be used to evaluate the contract on each of the following items [2]:

1. Explain clearly all essential prerequisites, terms and conditions.

паропувати частку зовнішніх НДДКР, якщо це необхідно компаніям диверсифікувати форми організації НДДКР, розповсюдження мережеві моделі; здешевити, підвищити інтенсивність та ефективність НДДКР; забезпечити пошук виконавців у межах ЄС; забезпечити тісний зв'язок НДДКР з іншими видами діяльності на великому географічному просторі; розширити сферу аутсорсингу завдяки використанню моделі відкритих інновацій; залучати широке коло фахівців різних галузей, які природно не можуть розміщуватись в одній країні; вигравати конкуренцію за фахівців та фінансові ресурси у глобальному масштабі.

ІС ЄС повинна підвищувати свій вплив на просторовий розвиток виробництва у ЄС. Це пов'язано з тим, що єдина система розширює доступ до ресурсів, знань і компетенцій у будь якій ділянці простору об'єднання, роблячи його більш рівним. ІС ЄС сприяє розв'язанню проблем просторового розвитку промисловості більш ефективно.

Білоброва Т.О., к.е.н., доцент
Базавлук Н.Г.

Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

У сучасних умовах розвитку економіки знань важливим джерелом економічного процвітання та чинником конкурентоспроможності країни є інноваційна діяльність. Національна конкурентоспроможність забезпечується через оновлення технологій, пошук нових ринкових ніш, розвиток перспективних галузей господарювання та впровадження різного роду інновацій.

Управління інноваційною діяльністю забезпечується на декількох рівнях: на рівні підприємств, регіональному рівні та на рівні держави у цілому. Ключову роль в управлінні інноваційною діяльністю відіграє держава, яка розробляє комплекс принципів та методів планування, стимулювання, регулювання і контролю процесів інноваційної діяльності в науково-технічній та виробничій сферах – інноваційну політику.

Впровадження і реалізація інноваційних проектів в Україні супроводжується рядом проблем, які виникають як на мікро-, так і на макrorівні. Тому актуальною науково-практичною проблемою, яка потребує дослідження, є вивчення зарубіжного досвіду державного регулювання інноваційної діяльності та вдосконалення інноваційної політики України на основі використання світового досвіду у цій сфері.

Цікавим для дослідження є досвід США, які займають одне з провідних місць у світі за витратами на сферу науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (НДДКР). Частка фінансування з федерального бюджету у загальних витратах на наукові дослідження і розробки складає

в США близько 28%. Кошти федерального бюджету розподіляються на конкурсній основі через систему федеральних контрактів і грантів, що привносять, головним чином, приватним промисловим корпораціям та іншим організаціям недержавної форми власності, а також федеральним лабораторіям і дослідницьким центрам. Велику частину прикладних робіт за федеральними контрактами виконують промислові компанії [1, с. 468-469].

В Україні порівняно з провідними країнами світу рівень державного фінансування інноваційної діяльності є значно нижчим, а приватні інвестиції не мають системного характеру. У 2000 – 2008 рр. загальна сума витрат на інноваційну діяльність постійно зростала (2008 р. – 11994,2 млн. грн.), однак в 2009 р. відбулося стрімке скорочення витрат на 4044,3 млн. грн. (або на 33,78%), що зумовлено негативним впливом світової фінансової кризи. Загальний обсяг витрат у 2009 р. становив 7949,9 млн. грн. У 2010 – 2011 рр. обсяг витрат на інноваційну діяльність значно збільшився, досягнувши максимального значення у 2011 р. – 14333,9 млн. грн. Проте, вже у 2012 р. відбулося скорочення обсягів фінансування інноваційної діяльності на 2833,3 млн. грн. (або на 19,91%). Витрати на інноваційну діяльність у 2012 р. становили 11480,6 млн. грн.

Витрати з власних джерел у 2012 р. порівняно з 2011 р. зменшились на 2833,3 млн. грн. або на 19,91% (2012 р. – 7335,9 млн. грн.), з інших джерел – на 1616,6 млн. грн. або на 55,28% (2012 р. – 2925,6 млн. грн.). Також спостерігається збільшення витрат на інноваційну діяльність з державного бюджету на 75,1 млн. грн. або на 50,34% (2012 р. – 224,3 млн. грн.). Витрати іноземних інвесторів у 2012 р. збільшились у 17,5 разів порівняно з 2011 р. (2012 р. – 994,8 млн. грн.) [3].

Частка держави у фінансуванні інноваційної діяльності у 2012 р. склала лише 1,95%, фінансування за рахунок власних коштів – 63,90%, коштів іноземних інвесторів – 8,67%, інших джерел – 25,48%.

Важлива роль в інноваційній системі розвинутих країн відводиться вищим навчальним закладам. У США близько половини усіх фундаментальних досліджень виконують американські університети, причому велика частина з них фінансується федеральним урядом. Університетський сектор Данії складається з восьми університетів та підпорядкований Міністерству науки, технологій та інновацій. З кожним університетом Міністерством науки, технологій та інновацій укладається контракт (Performance Contract), яким, зокрема, регламентуються такі важливі аспекти співпраці, як: галузі та сфери, фахівців яких готуватиме даний ВНЗ; кількісні та якісні параметри роботи університету; пріоритетні напрями науково-дослідної роботи, що відповідають світовому рівню і фінансуватимуться з державного бюджету; напрямки науково-дослідної роботи, що фінансуватимуться з різних джерел [1, с. 359-360].

Україні притаманна розгалужена мережа вищих навчальних закладів. Станом на 1.09.2011 р. в Україні діяло 345 ВНЗ III-IV рівня акредитації та 489 – III рівня акредитації, проте наукові та науково-технічні роботи виконувало лише 176 закладів [4]. Значна кількість ВНЗ України є недостатньо

забезпечено кадровими, дослідницькими, інформаційними, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами. Недостатнім є фінансування наукової роботи у ВНЗ. Країни ЄС витрачають на дослідження і розробки 25 – 30 % від загальних асигнувань на утримання ВНЗ, Україна – трохи більше 3 % [2, с. 46].

Таким чином, інноваційна політика України повинна спрямовуватися на вдосконалення механізмів та інструментів регулювання інноваційної діяльності, пошук ефективної моделі державного фінансування науково-дослідних робіт (наприклад, за рахунок оптимізації мережі бюджетних наукових установ), розвиток інноваційної інфраструктури, підвищення рівня ефективності взаємодії університетського та підприємницького секторів у сфері науково-дослідної роботи.

Література

1. Інноваційна політика зарубіжних країн: концепції, стратегії, пріоритети. Інформаційно-аналітичні матеріали Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти та Міністерства закордонних справ України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/docscatalog/document?id=48725>.
2. Модернізація України – наш стратегічний вибір : Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України. – К.: НІСД, 2011. – 416 с.
3. Статистична інформація «Наука і інновації» [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Держкомстату України. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
4. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні» [Електронний ресурс]. – К. : Державна служба статистики України, 2012. – 172 с. – Режим доступу : ukrstat.gov.ua.

Богданова В.В.
Познякова О.О.

Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского

ИНДЕКС ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ В УКРАИНЕ

Индекс человеческого развития (ИЧР) — это совокупный показатель уровня развития человека в той или иной стране, поэтому иногда его используют в качестве синонима таких понятий как «качество жизни» или «уровень жизни». Индекс был разработан в 1990 году группой экономистов во главе с пакистанцем Махбубом-уль-Хаком. Однако концептуальная структура индекса была создана благодаря работе Амартии Сена.

Индекс публикуется ООН в ежегодном отчете о развитии человеческого потенциала с 1990 года. Индекс ежегодно рассчитывается экспертами Программы развития Организации Объединенных Наций (ПРООН) совместно с группой независимых международных экспертов, использующими в своей работе, наряду с аналитическими разработками, статистические данные

национальных институтов и международных организаций. Он используется в изданиях специальной серии докладов ПРООН о развитии человека.

ИЧР состоит из трех показателей:

1. Ожидаемой продолжительности жизни.
2. Уровня образования.
3. ИВВП на душу населения.

Эти три показателя стандартизируются в виде числовых значений от 0 до 1, среднее геометрическое которых представляет собой совокупный показатель ИЧР в диапазоне от 0 до 1 [2].

Страны, которые не желают или не могут предоставить статистику по компонентам ИЧР, не включаются в рейтинг, а рассматриваются отдельно. Страны с данными ООН о развитии человека, как правило, запаздывают на два года, так как требуют международного сопоставления после публикации данных национальными статистическими службами [1].

За период с 1990-го по 2012 год значение ИЧР Украины выросло с 0,729 до 0,740 или на 3% или в среднем приблизительно на 0,1% за год. Украина заняла 78-е место и попала в список стран с высоким ИЧР (таблица).

Таблица - Тенденции индекса человеческого развития Украины в 2009-2012 гг.

Год	Значение
2012	0,740
2011	0,729
2010	0,733
2009	0,720

Первые три места в рейтинге занимают Норвегия - 0,955, Австралия - 0,938 и США - 0,937. Также, Украину опередили такие страны, как Антигуа и Барбуда, Тринидад и Тобаго, Ливия, Казахстан, Коста-Рика, Албания, Сент-Киттс и Невис, Босния и Герцеговина, Грузия [4].

ИЧР Украины составляет 0,740 (при среднемировом — 0,694), что дает стране ранг 78 из 187 стран и относит ее к странам со средним уровнем ИЧР. В 2012 г. продолжительность жизни в Украине составляла 68,8 года и была даже меньше средней по миру (70,1 года), находясь по рейтингу вместе с Монголией на 122-123-м месте, но после Непала, Бангладеша, Фиджи и Микронезии [3].

В 2012 году Украина потеряла 9 позиций в сравнении с рейтингом 2010 года – тогда Украина занимала 69-ю позицию. Более того, нынешнее ухудшение экономической ситуации в стране может привести к ухудшению позиций Украины в следующем рейтинге.

Говоря о возможностях повышения ИЧР Украины, в первую очередь они связаны с образованием и продолжительностью жизни. Украина отстает по ИЧР из-за высокой смертности в трудоспособном возрасте, особенно мужчин и детей сельского населения. Численность населения сокращается за счет его старения и наличия вредных привычек. Одной из возможностей ликвидировать

Базыкина Н.Ю. Шеремет Т.Г.	УКРАИНА И МЕЖДУНАРОДНЫЕ ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОРГАНИЗАЦИИ	41	Горбунова В.В. Сычков Д.И.	ОПТИМИЗАЦИЯ НАЛОГОВ С ПОМОЩЬЮ ОФФШОРНЫХ ЗОН	76
Баранова Ю.А. Кузьменко С.С.	ИННОВАЦИОННЫЕ ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ МИРОВОГО РЫНКА ПИВА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ	43	Горіна Г.О. Нечай Я.Ю.	ХАРАКТЕРИСТИКА КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	78
Бахал М.Ю. Абрашка О.В.	ИНОСТРАННЫЕ ТНК В УКРАИНЕ: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ	45	Горіна Г.О.	НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ МІЖНАРОДНОГО ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	80
Безрукова Н.В. Свiчкарь В.А.	ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НА ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ТОРГОВИХ МАРОК	47	Городничук Н.В. Захарова О.В.	ЯКІСТЬ ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ	82
Білозубенко В.С.	НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЄС В ЕКОНОМІЦІ ОБ'ЄДНАННЯ	49	Груздова Т.В. Груздова Є.І.	ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БІЗНЕСУ	85
Білоброва Т.О. Базавлук Н.Г.	РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	51	Дворник І.В.	ПРИРОДА ГЛОБАЛЬНОГО РИНКУ: ГЛОБАЛЬНА СТРАТЕГІЯ, ЇЇ СУТЬ, УМОВИ ДОЦІЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ	86
Богданова В.В. Познякова О.О.	ИНДЕКС ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ В УКРАИНЕ	53	Дейнека Т. А.	ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ В КОНТЕКСТІ РОЗВ'ЯЗАННЯ СУПЕРЕЧНОСТЕЙ СВИТОГОСПОДАРСЬКОГО РОЗВИТКУ	89
Бондаренко Е.А. Озарина О.В.	ЕВРОПЕЙСКИЙ ВНУТРЕННИЙ РЫНОК ТРУДА	55	Джетпарова З.Р.	ФИНАНСОВЫЙ КРИЗИС В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ: ПРИЧИНЫ, ПРОБЛЕМЫ И ПОСЛЕДСТВИЯ	91
Борзенко К.О. Шелемех К.О.	ГЛОБАЛІЗАЦІЯ БІЗНЕСУ НА ТУРИСТСЬКОМУ РИНКУ	57	Дорофеева Х. М. Озарина О. В.	ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РИНКУ ІННОВАЦІЙ	93
Бородина О.А. Яровая Я.М.	ГОСУДАРСТВЕННЫЕ ПРОГРАММЫ ПО РАЗВИТИЮ МАЛОГО БИЗНЕСА В США	59	Заремба А.	РАЗВИТИЕ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ ИНСТИТУТАМИ ЕС	95
Булах И.В. Белюсова Е.Д.	ПЕРСПЕКТИВЫ ИНВЕСТИРОВАНИЯ НА АРТ-РЫНКЕ	61	Захарова А.В. Сысун В.В.	РАЗВИТИЕ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ АВСТРАЛИИ В ПЕРИОД МИРОВОГО КРИЗИСА	101
Ващенко Л.А.	ИНТЕРНЕТ-ТОРГОВЛЯ: СПЕЦИФИКА ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И ОСОБЕННОСТИ АНАЛИЗА	64	Зорина О. С. Булатов В. П.	ЛИЗИНГ В МЕЖДУНАРОДНОЙ ТОРГОВЛЕ	103
Гаврилюк О.В.	СПЕЦІАЛЬНЕ МИТО В КОНТЕКСТІ ІНСТРУМЕНТІВ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	66	Катело Я.Д. Кузьменко С.С.	ТРАНСФЕР ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ІТАЛІЇ	105
Гаглоев М. В.	РАЗВИТИЕ ИНСТРУМЕНТОВ УПРАВЛЕНИЯ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬЮ	68	Катело Я.Д. Кузьменко С.С.	РЕГУЛИРОВАНИЕ ЗОЛОВОАЛЮТНЫХ РЕЗЕРВОВ СТРАНЫ	107
Гапоненко С. О.	ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ ЯК РУШІЙНА СИЛА ЇХ РОЗВИТКУ	70	Квачук Я.	УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ УСПІШНОГО ВЕДЕННЯ БІЗНЕС ДІЯЛЬНОСТІ	109
Гладкий М.О.	СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ЯК ОСНОВНОЇ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ БАЗИ У ДОСЛІДЖЕННІ ФЕНОМЕНУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	72	Киндифатер М.В. Озарина О.В.	ЕВРОПЕЙСКИЙ ВНУТРЕННИЙ РЫНОК СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОЙ ПРОДУКЦИИ	111
Гончаренко Т.П. Хомутенко Я.В.	СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ДІЛОВОГО КРУГЛОГО ЛІСУ В УКРАЇНІ І ЙОГО ПОТЕНЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ	74	Клименко О.С. Озарина О.В.	ИНВЕСТИЦИОННОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО УКРАИНЫ И ЕС	112